

Cuvântul Patriarhului Ierusalimului la sărbătoarea Sf. Ap. Andrei, Ocrotitorul românilor și al Catedralei Naționale

„Ocrotitorul țării voastre binecuvântate, Apostolul Andrei, precum și primul Ierarh al Ierusalimului, Iacov, Fratele Domnului, ne-au adunat pe toți în această sfântă Biserică ca să mărturisim că «Dumnezeu Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi» (Ioan 1, 14)», a spus vineri Patriarhul Ierusalimului.

Patriarhul Teofil al III-lea a oficiat împreună cu Patriarhul Daniel Sfânta Liturghie în Catedrala Națională, de ziua Sfântului Apostol Andrei, ocrotitorul simbolului național sfințit duminica trecută.

Text integral:

„A doua zi iarăși stătea Ioan și doi dintre ucenicii lui, și, privind pe Iisus Care trecea,

a zis: «Iată Mielul lui Dumnezeu!» (...) Era Andrei, fratele lui Simon Petru unul dintre cei doi care auziseră de la Ioan și veniseră după Mesia, care se tâlcuiește: Hristos”. (Ioan 1, 35-37; 41-42)

Preafericite Patriarh al României Daniel,
Iubiți frați în Hristos,

Din Cetatea Răstignirii și învierii împăratului împăraților și Orașul Sfântului Apostol Iacov Fratele Domnului și cel dintâi Ierarh al Ierusalimului, am venit în binecuvântatul pământ unde a avut loc propovăduirea evanghelică a Sfântului Apostol Andrei cel întâi chemat.

Și aceasta, pe de o parte, pentru a aduce mulțumire și slavă lui Dumnezeu cel în Treime, cu ocazia evenimentului bine-plăcut lui Dumnezeu al sfințirii acestei mărețe Catedrale închinată Apostolului Andrei, iar, pe de altă parte, pentru ca, împreună cu dumnezeiescul Pavel, să vestim că „nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Hristos Iisus Domnul, iar noi înșine suntem slugile voastre pentru Iisus.

Pentru că Dumnezeu Care a zis: «Strălucească din întuneric lumina», El a strălucit în inimile noastre, ca să strălucească cunoștința slavei lui Dumnezeu pe fața lui Hristos” (2 Corinteni 4,5-6).

Această „cunoștință a slavei lui Dumnezeu de pe fața lui Hristos” a propovăduit-o „nu ca Aristotel, ci ca un pescar”, cel prăznuit astăzi în Biserica ce îi poartă numele, Sfântul Apostol Andrei, cel care a spus fratelui său: „Am găsit pe Mesia”, adică pe Hristos.

Astfel, Apostolul nostru Andrei s-a făcut pricină a celei dintâi întâlniri a Domnului cu Petru, cel care s-a arătat Corifeu al Apostolilor, dar și cu Filip, cel din același loc cu el.

Chemarea lui Andrei și a lui Petru a avut loc lângă Marea Galileei atunci când, aflându-i acolo, le-a spus: „«Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni» Iar ei, îndată lăsând mrejele, au mers după El”. (Matei 4, 19-20)

Dumnezeiasca râvnă a Apostolului Andrei pentru învățătorul lui, Hristos, l-a arătat următor al Pătimirii Mântuitorului nostru Hristos, după cum grăiește și innograful: „Iubit-ai pe Stăpânul și după Dânsul ai mers, pe urmele Lui la viață fiind povățuit, și Patimilor Lui fără minciună, prea cinstite Andree, până la moarte urmând.”

Sângele muceniei Apostolului Iacov Fratele Domului și al Sfântului Andrei cel întâi chemat, precum și al tuturor Apostolilor aleși constituie pecetea credinței noastre

Ortodoxe sănătoase, dar și temelia neclintită pe care a fost construită Biserica lui Hristos, după cum propovăduiește Apostolul Pavel: „Zidiți fiind pe temelia apostolilor și a prorocilor, piatra cea din capul unghiului fiind însuși Iisus Hristos. Întru El orice zidire bine alcătuită crește ca să ajungă lăcaș sfânt în Domnul” (Efeseni 2, 20-21).

Iar lăcașul sfânt în Domnul sunt mădularele credincioase ale trupului tainic al lui Hristos, adică al Bisericii, după cum propovăduiește înțeleptul Pavel: „Nu știți, oare, că voi sunteți templu al lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?” (1 Corinteni 3, 16).

Explicând aceste cuvinte, Origen spune: „Vom fi cu adevărat templu al lui Dumnezeu dacă ne vom face pe noi înșine vase ale Duhului lui Dumnezeu”. Iar Teodorit al Cirului spune: „Trebuie să subliniem că i-a numit temple ale lui Dumnezeu pe cei care au sălășluindu-se în ei harul lui Dumnezeu; căci cuvântul mărturisește că Preasfântul Duh este Dumnezeu”.

Trebuie deci să subliniem faptul că orice biserică pământească, fiind loc al „închinării duhovnicești către Dumnezeu” (Romani 12,1) închipuie Biserica Cetății duhovnicești a Dumnezeului celui viu, a Ierusalimului celui ceresc (Cf. Evrei 12, 22).

Iar Ierusalimul pământesc se numește „sălaș al lui Dumnezeu”, potrivit Sfântului Ioan Damaschin, pentru că acolo a pășit Domnul nostru Iisus Hristos „în Care a binevoit să sălășluiască trupește toată plinătatea dumnezeirii și printr-însul toate cu Sine să le împace, fie cele de pe pământ, fie cele din ceruri, făcând pace prin El, prin sângele Crucii Sale” (Coloseni 1, 19-20; 2, 9).

Ocrotitorul binecuvântatei voastre țări, Apostolul Andrei, precum și primul Ierarh al Ierusalimului Iacov Fratele Domnului, ne-au adunat pe toți în această sfântă Biserică ca să mărturisim că „Dumnezeu Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi” (Ioan 1, 14). Și aceasta pentru că „orice duh care mărturisește că Iisus Hristos a venit în trup este de la Dumnezeu” (1 Ioan 4, 2).

Această mărturisire „a lui Dumnezeu Cuvântul și Domnul nostru Iisus Hristos cel Care S-a întrupat din curatele sângiuri ale pururea Fecioarei Maria, Născătoarea de Dumnezeu și Maica Domnului”, lumina, adevărul, dreptatea lumii, o aducem și noi cei care slujim și păzim Sfintele Lăcașuri de închinare, ce constituie mărturii incontestabile și istorice ale credinței noastre în Hristos cel răstignit și înviat, dar și garanția unității credinței noastre mântuitoare, cea propovăduită de Sfinții Apostoli și confirmată de Sfintele Sinoade Ecumenice.

„Având credința neclintită / Tu vei ajunge negreșit / Pe cale neprimejdută, / La

Țărml cel prea mult dorit” spune, în versurile sale, Sfântul Ioan cel Nou Hozevitul, cel odrăslit de pământul României.

Întâlnirea noastră de astăzi – prilejuită de două sărbători: sfințirea acestei preafrumoase Biserici și Slujirea Euharistică împreună cu iubitul Nostru frate și Arhipăstor, Preafericitul Patriarh al României Daniel, la cinstita pomenire a Sfântului Apostol Andrei cel întâi chemat – ne cheamă să dăm ascultare îndemnului dumnezeiescului Pavel care zice: „Să vă purtați numai în chip vrednic de Evanghelia lui Hristos (...) și să stați într- un duh, nevoindu-vă împreună într-un suflet, pentru credința Evangheliei, fără să vă înfricoșați întru nimic de cei potrivnici, ceea ce pentru ei este un semn de pierzare, iar pentru voi de mântuire, și aceasta este de la Dumnezeu. Căci vouă vi s-a dăruit, pentru Hristos, nu numai să credeți în El, ci și să pătimiți pentru El” (Filipeni 1, 27-29), Căruia fie slava și puterea în vecii vecilor.

Harul Preasfântului și de Viață purtătorului Mormânt să fie cu voi cu toți. Amin.

Foto Credit: Captură / Trinitas Tv